

עפ"א 14939/12/14 - אילן חבס נגד עיריית חולון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
19 דצמבר 2014

עפ"א 14939-12-14 חבס ואח' נ' עיריית חולון

לפני ד"ר עודד מודריק-שופט, סגן נשיא
מערערים 1. אילן חבס

נגד
משיבים 1. עיריית חולון

החלטה

זו בקשה למתן צו להארכת מועד להגשת ערעור.

עיינתי בבקשה ומצאתי שלפי נסיבותיה אין מקום להיעתר לה.

המבקש הורשע, ביחד עם אחר (משה דעבול ז"ל) בסוף דצמבר 2013 בעבירה של אי קיום צו הריסה שיפוטי. עונשם
נגזר לקנס בסך 15,000 ש"ח, לתשלום ב-15 שיעורים חודשיים שווים.

מעיון בגזר הדין עולה שהמדובר בהליך שלישי שננקט כנגד הנאשמים בגין אי קיום הצו שניתן בשנת 2005. בית המשפט
שקל את הנסיבות והחליט להסתפק בקנס ובהארכת תוקף המאסר המותנה שהיה תלוי ועומד נגד המבקש.

המבקש טוען שגזר הדין ניתן בלי נוכחותו והדבר נודע לו רק בשעה שעורך הדין שייצג את הנאשמים בא לינוחם אבלים
עם מותו של דעבול ז"ל (במקום אחר בהודעת הערעור אומר המבקש שפסק הדין נודע לו מפי אשתו כאשר פסק הדין
הגיע לביתם). על כן הגיש לבית משפט השלום באיחור ניכר (19.3.2014) בקשה לביטול פסק הדין.

בין שפסק הדין נודע למבקש זמן קצר לאחר שניתן ובין שנודע לו מאוחר יותר, אין בפיו ובבקשתו כל נימוק העשוי
להסביר את העובדה שהבקשה להארכת מועד, המלווה את הודעת הערעור, הוגשה בראשית דצמבר שנה זו (כשנה
לאחר שניתן פסק הדין וכ-9 חודשים לאחר שהבקשה לביטול פסק הדין נדחתה). כל זה כאשר בהליך לפני בית משפט
השלום היה המבקש מיוצג בידי עורך דין.

זה ועוד זה. עיון בפסק הדין ובהודעת הערעור מלמדים שסיכויי הערעור נמוכים מאד. כיצד ניתן לטעון שהמבקש הורשע בעניין לא לו כאשר מדובר בפעם שלישית שהוא נמצא מפר את צו ההריסה השיפוטי ובשעה שמאסר מותנה מרחף מעליו. כלום ניתן לחשוב שהמבקש השלים עם עונש של מאסר על תנאי, אף על פי שלטענתו אין לו זיקה לנכס שהריסתו נדרשת, ורק לאחר שהוגש והסתיים הליך חדש "נזכר" המבקש שאין לו יד ורגל בנכס?

אני דוחה את הבקשה מבלי לבקש את תגובת המשיבה.

רק מפני שלא התבקשה תגובה אני נמנע מחיוב בהוצאות

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ה, 19 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי